

Publicerad 2020-03-18 20:47 av ett blått spöke

karantän dag ett

konstnär 1, också lärare

”jag känner igen ditt sätt att skriva”

”du skriver såsom målare skriver”

konstnär 2, denna gång vikarie

”vilken fin text, verkligen, blev faktiskt

berörd

men du kanske får jobba lite på slutet”

jag väntade på att få ett sms

jag låtsades arbeta med mitt projekt

jag sa till de andra i skolan:

jag vill att han svarar och

jag vill vara hemma,

hemma i karantän

att isolera mig

är något av det bästa

jag vet

men det är en skadlig drog

som förstört mig förr

jag längtar alltid hem

längtar alltid

att få vara själv

inomhus

hemma i mitt barndomshem

när jag började skriva

för några år sedan

handlade allting

om isolering

och om hur det förstörde mig

jag skrev om ordets betydelse

att det kom från Isola

som i sig betyder ö

en sådan perfekt etymologi

jag längtar tillbaka
för isoleringen ger mig lugn
en stund att få bli av med
mitt medborgarskap

idag stängde skolan igen
mina knän blev helt plötsligt svaga
kanske har min natur förändrats?
jag har ännu inte gråtit
men tårarna har varit nära

jag fick sedan ett sms

jag har träffat någon
igen
en som jag träffat
förut
jag vill bara vara honom nära
en sådan märkelig känsla
jag vill att han ska älska mig
men distansen blir så tydlig

jag sitter hemma
jag vill gråta
jag vill ringa
honom
jag känner hålet inom mig
växa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ett blått spöke med Poeter.se id #65018 innehar upphovsrätten